

Publicerad 2008-08-10 11:45 av Eva Langrath

Foto: Eva Langrath

Kärnan

Vem är jag? Var finns min innersta kärna.

Som när man skalar en lök
blad för blad. Söker jag mig
in till kärnans mitt.

Så mycket skrot.

Det gör ont att se
hur illa jag gjort
mig själv.

Låtit mig trampas på.
Vad var det värt?

Som en vindpinad buske
blåste jag än åt det ena hållet
eller åt det andra hållet.

Förlorade min stolhet
och självaktning.

Levde bara för andra.

Vaktade något som inte
fanns.

Skadade både andra
och mig själv.

Slutade flyga på
livets vind.

Varför?

Människans längtan
att finna en tillhörighet.

Behovet av att vara älskad.
Förde mig vilse.

Hjälp mig att
inte falla igen.

Med din hjälp har
jag funnit frid.

Jag är jag och
får vara den jag är.

I själens mitt är
det bara du och jag.

Du kärlekens Gud
som vill mig väl.

Som upprättat mig
och säger, Du är mitt barn

Jag älskar dig.

Du är fri att
älska igen.

Hjälp mig att våga
ta emot livet du ger mig.

Tro att jag är värd
att älskas.

Att ge kärlek
utan att trampas på.

© Eva Langrath 2008

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eva Langrath med Poeter.se id #24299 innehar upphovsrätten